

Noot

Het verwijt van de cliënt is, in hoofdzaak, dat beslag is gelegd op een zaak die geen verhaal bleek te bieden en dat het op de weg van een advocaat ligt om daar eerst onderzoek naar te doen alvorens een kostbare beslagleggingsoperatie in gang te zetten. De commissie vindt dat niet vanzelfsprekend; dat wordt mogelijk pas anders wanneer de advocaat uit gegevens die zijn cliënt aandraagt aanwijzingen kan putten dat dat verhaal kwestieus is. Meer algemeen komt in deze uitspraak de vraag aan de orde of het aan de advocaat verweten kan worden dat er

een procedure is gevoerd terwijl uiteindelijk verhaal niet mogelijk is. De commissie wijst erop dat de cliënt altijd nog belang erbij blijft houden dat hij een executoriale titel heeft verkregen. Dat klinkt enigszins als een doekje voor het bloeden, maar het uitgangspunt lijkt juist. De cliënt, aannemend dat deze is voorgelicht over de met de procedure vermoedelijk gemoede kosten, is eerder aangewezen dan de advocaat om te bepalen of de risico's verantwoord zijn.
GJK. ●

Disciplinaire beslissingen

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en *BalieNet*
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. H.J.A. Knijff, mr. J.D. Loorbach, mr. I.E.M. Sutorius mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

GEEN ONRECHTMATIGE VERKRIJGING BEWIJSMIDDEL

Hof van Discipline, 14 oktober 2005, nr. 4301

(*mrs. Van Erp Taalman Kip-Nieuwenkamp, De Groot-Van Dijken, Gründemann, Paulussen en Niezink*)

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 21 februari 2005

(*mrs. Van Boven, Van den Dries, Grootveld, Hengeveld en Merens*)

Een advocaat die een hem door zijn cliënt ter beschikking gesteld bewijsstuk in een civiele procedure in het geding brengt, handelt, behoudens bijzondere omstandigheden, niet tuchtrechtelijk verwijtbaar.

- *Advocatenwet artikel 46 (3.1 Vrijheid van handelen; 5.1 Regels die betrekking hebben op de juridische strijd)*
- *Gedragsregel 30*

Feiten

Klager is bij de rechtbank een procedure gestart waarbij is gevorderd de verdeling van de boedel, die openviel na het overlijden van zijn vader. Mr. X heeft in deze procedure een zus van klager en dier echtgenoot bijgestaan. In de conclusie van antwoord heeft mr. X onder meer het navolgende gesteld:

'19. In zijn testament van (...) heeft vader (van klager, *bew.*) een ouderlijke boedelverdeling gemaakt conform artikel 4:1167 BW. Deze is door het overlijden van vader (van klager, *bew.*) geëffectueerd (...); de erfgenamen kunnen de verdeling ook niet terzijde stellen. Daarmee staat vast dat klager (*bew.*) in het eerste onderdeel van zijn (*bew.*) vorderingen niet kan worden ontvangen, althans dat deze niet toewijsbaar zijn. NB: in de beslissing van 13 september 2001 (productie 8) heeft het hof klager (*bew.*) hierop ook al gewezen.'

Als productie 8 bij conclusie van antwoord is gevoegd een tussen klager en notaris X gewezen beslissing naar aanleiding van een door klager

ingesteld hoger beroep tegen een beslissing van de Kamer van Toezicht. In deze beslissing heeft het hof klager niet-ontvankelijk verklaard in zijn hoger beroep.

Klacht

A Mr. X heeft de rechtbank misleid door in de conclusie van antwoord onder punt 19 ten onrechte te stellen dat het hof klager er al op zou hebben gewezen dat de ouderlijke boedelverdeling niet meer plaats kon vinden omdat de vader van klager in zijn testament al een ouderlijke boedelverdeling had gemaakt die door zijn overlijden reeds was geëffectueerd. Het hof heeft zich er in de betreffende uitspraak in het geheel niet over uitgelaten of klager al dan niet ontvangen zou kunnen worden in zijn vordering zoals aanhangig gemaakt bij de rechtbank in de bodemprocedure, doch heeft zich slechts uitgesproken over de ontvankelijkheid van klager in zijn hoger beroep tegen de beslissing van de Kamer van Toezicht.

B Mr. X heeft de, door hem als productie 8 bij conclusie van antwoord gevoegde beslissing van het hof onrechtmatig verkregen. Hij had zich moeten onthouden van het overleggen van de door hem ontvangen kopie van deze beslissing. De beslissing is immers niet openbaar.

Overwegingen van de raad

De raad stelt voorop dat een advocaat een grote mate van vrijheid toekomt om de belangen van zijn cliënt te behartigen op een wijze die hem passend voorkomt. Slechts indien de belangen van de wederpartij nodeloos en op ontoelaatbare wijze worden geschaad, kan deze vrijheid ten gunste van de wederpartij worden beknot. Deze vrijheid vindt haar begrenzing onder meer hierin dat de advocaat zich niet onnodig grievend over de wederpartij mag uitlaten en zich dient te onthouden van feitelijke mededelingen, waarvan hij de onwaarheid kent of redelijkerwijs kan kennen.

Ad A Mr. X heeft zowel schriftelijk in het kader van het dekenonderzoek alsook bij de behandeling ter zitting, gemotiveerd naar voren gebracht wat zijn interpretatie is geweest van de beslissing van het hof en de juridische relevantie voor het opnemen van het onder punt 19 van de conclusie van antwoord gestelde. Doordat mr. X de beslissing van het hof, waaruit is geciteerd, heeft overgelegd, is zowel de stelling van mr. X alsook zijn interpretatie van de beslissing van het hof controleerbaar voor zowel klager alsook de rechtbank, die een oordeel dient te geven in het geschil tussen partijen. Daarenboven heeft klager in de procedure de mogelijkheid deze stelling en de interpretatie daarvan te betwisten en zijn stelling alsmede zijn interpretatie daartegenover te stellen. Gelet hierop is de raad van oordeel dat er geen sprake is van misleiding door mr. X van de rechtbank zoals klager heeft gesteld.

Ad B Ter zitting heeft klager zijn klacht nader gemotiveerd met de stelling dat in dezen van belang is dat mr. X niet een origineel afschrift van de beslissing van het hof heeft ontvangen, maar een kopie, zodat een kopie van een kopie is overgelegd. Mr. X heeft erkend niet een origineel afschrift van de beslissing te hebben ontvangen. Blijkens de beslissing van het hof is deze beslissing in het openbaar uitgesproken. Nu het in dezen gaat om een openbare beslissing valt niet in te zien hoe het overleggen van een dergelijke beslissing op enigerlei wijze onrechtmatig zou zijn. Daarbij is niet van belang of mr. X in het bezit is geweest van een kopie van het afschrift van de beslissing of van het originele afschrift zelf.

Volgt

Verklaart de klacht in alle onderdelen ongegrond.

Overwegingen van het hof

Ad A Het hof verenigt zich met de beslissing van de raad terzake.

Ad B Mr. X heeft ter zitting van het hof verklaard dat de door hem in het geding gebrachte kopie van de beslissing van het hof zich bevond bij stukken die hij van zijn cliënten heeft ontvangen en dat deze hem, toen hij later vroeg hoe ze aan die stukken waren gekomen, gezegd hebben dat zij die waarschijnlijk van de notaris hadden gekregen. Klager heeft niet gesteld dat sprake zou zijn van een andere wijze van verkrijging.

Het stond de notaris op zichzelf vrij (een kopie van) de in de naar aanleiding van een door klager tegen hem ingediende klacht gevoerde klachtprocedure door het hof gegeven beslissing aan de cliënten van mr. X ter beschikking te stellen. Daarbij maakt het, anders dan klager kennelijk veronderstelt, geen enkel verschil of het ging om (een kopie van) een indertijd door het hof aan de notaris als partij verstrekt exemplaar van de beslissing, dan wel om (een kopie van) een door de notaris in een latere procedure bij de Kamer naar aanleiding van een andere door klager tegen hem ingediende klacht als productie overgelegd afschrift van die beslissing van het hof. In beide gevallen gaat het immers om (de inhoud van) eenzelfde, in het openbaar gedane, uitspraak. Van onrechtmatige verkrijging door mr. X van het door hem overgelegde stuk is dan ook geen sprake.

Opmerking verdient nog dat, ook al zou op de wijze van verkrijging het een en ander zijn aan te merken, dit nog niet zonder meer betekent dat mr. X tuchtrechtelijk verwijtbaar zou hebben gehandeld door het stuk in een civiele procedure over te leggen. Het is immers aan de rechter voorbehouden om, indien de wederpartij tegen de overlegging van een bewijsstuk bezwaar maakt, te oordelen over de toelaatbaarheid van het betreffende bewijsmiddel, waarbij hij rekening zal houden met alle relevante omstandigheden van het geval, zoals de ernst van de door de wijze van verkrijging gemaakte inbreuk op de rechten van de partij die zich tegen de overlegging verzet en de zwaarwegendheid van het belang dat de andere partij, gelet op de inhoud van het stuk, heeft bij die overlegging. Een advocaat die een hem door zijn cliënt ter beschikking gesteld bewijsstuk in een civiele procedure in het geding brengt, zal dan ook, behoudens bijzondere omstandigheden, niet tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen.

Volgt

Bekrachtigt de beslissing van de raad.

MEEWERKEN AAN SCHIJNCONSTRUCTIE

Hof van Discipline, 14 november 2005, nr. 4331

(mrs. Van Griensven, De Leeuw, Gerritzen, Tonkens-Gerkema en De Ruuk)

Raad van Discipline Arnhem, 26 april 2005

(mrs. De Vries, Dam, Van Halder, Hallmans en Knüppe)

De advocaat die aan het tot stand komen en vastleggen van een schijnconstructie meewerkt, waardoor een derde belemmerd wordt in de uitoefening van zijn rechten, handelt laakbaar.

- *Advocatenwet artikel 46 (3.1 Vrijheid van handelen; 3.4 Jegens tegenpartij in acht te nemen zorg)*
- *Gedragsregels 1 en 30*

Feiten

A, de cliënt van mr. X, heeft in 1993 zijn onderneming overgedragen aan klager. De terzake gesloten overeenkomst behelst onder meer dat het aan A niet is toegestaan gedurende tien jaren een vergelijkbare onderneming te drijven binnen een straal van tien kilometer rond de overgedragen onderneming.

Twee jaar later wordt binnen het aldus gedefinieerde gebied een vergelijkbare onderneming opgezet. Mr. X maakt daartoe twee overeenkomsten. De ene is een arbeidsovereenkomst tussen A en een zekere B; de tweede overeenkomst is daarop een aanvulling die het karakter heeft van een vennootschap onder firma, tussen A en B, en waarin A het recht verkrijgt op de helft van de door de onderneming te maken winst, onder aftrek van het ontvangen salaris.

Klager vordert vervolgens in kort geding nakoming van het gesloten concurrentiebeding. De vordering wordt afgewezen, waarbij onder meer wordt overwogen dat de stelling van klager dat sprake is van een schijnconstructie teneinde het concurrentiebeding te ontduiken onvoldoende aannemelijk wordt geacht.

In een daarop gevolgd getuigenverhoor verklaren getuigen dat A een sturende rol bij de onderneming had en dat ter vermijding van problemen met het concurrentiebeding gekozen is voor een arbeidsovereenkomst in combinatie met een aanvullende overeenkomst die recht doet aan het gegeven dat de leiding over de eenmanszaak in feite een gezamenlijke aangelegenheid van A en B was.

De klacht bestaat uit twee onderdelen:

- a mr. X heeft zijn cliënt geadviseerd een schijnconstructie aan te gaan teneinde een concurrentiebeding te ontduiken;
- b mr. X heeft de rechter in een procedure omtrent het concurrentiebeding onjuist en onvolledig geïnformeerd.

Overwegingen en beslissing van de raad

Ten aanzien van klachtonderdeel a

Onweersproken is door mr. X gesteld dat, toen A de zaak aan hem voorlegde, A reeds zelfs de keus had laten vallen op een arbeidsovereenkomst en dat hij mr. X alleen maar heeft verzocht deze arbeidsovereenkomst op te stellen en daarnaast de financiële verhouding tussen B en hemzelf te regelen, alsof er tussen deze partijen een vennootschap onder firma bestond. Er is dus niet gebleken dat deze constructie door mr. X zelf is bedacht. Uitgaande van deze lezing is de raad van oordeel, dat het wellicht beter was geweest indien mr. X een andere keuze had gemaakt en niet had meegewerkt aan het vastleggen van een constructie, waarvan hij wist dat daarmee de bepalingen van het concurrentiebeding omzeild zouden worden en dus de belangen van de wederpartij geschaad zouden worden, doch dat mr. X door te handelen zoals hij heeft gedaan niet de grenzen van de vrijheid om de belangen van zijn cliënt op een wijze, die hem goedgevindt, te behartigen, heeft overschreden.

Klachtonderdeel a is derhalve ongegrond.

Ten aanzien van klachtonderdeel b

De raad is van oordeel, dat mr. X foutieve informatie aan de voorzieningenrechter heeft verstrekt. In de gereleveerde passage uit de pleitnotities heeft mr. X het nodige gesteld omtrent gedragingen, die in zijn visie in strijd waren met het concurrentiebeding. Ter zitting heeft mr. X erkend dat hij hiermee ook heeft bedoeld te zeggen, dat zijn cliënt bedoelde bemoeienis ook feitelijk niet had en de voorzieningenrechter heeft dit ook zo opgevat.

Uit de aanvullende overeenkomst blijkt echter dat A in werkelijkheid wel degelijk bemoeienis heeft gehad met de leiding in bovengenoemde zin, zoals onder meer blijkt uit artikel 3 van de aanvullende overeenkomst waarin staat vermeld dat A jegens B aansprakelijk is voor de helft van de schulden. Dit beeld komt ook uit andere passages van de aanvullende overeenkomst naar voren, waaronder artikel 5, waarin is overeengekomen dat de inboedelzaken aan A in eigendom toebehoren en wordt ten slotte ondersteund door een tweetal verklaringen van getuigen, zoals afgelegd tijdens het voorlopig getuigenverhoor.

De raad beoordeelt klachtonderdeel b derhalve gegrond.

Aan mr. X wordt de maatregel van een enkele waarschuwing opgelegd.

Zowel mr. X als klager stelt beroep in.

Overwegingen van het hof

Met betrekking tot de grief van klager als omschreven onder 3.1 die betrekking heeft op klachtonderdeel a overweegt het hof dat de door verweerder ten behoeve van zijn cliënt A en B opgestelde arbeidsovereenkomst en de aanvullende overeenkomst onderling onverenigbaar zijn. De arbeidsovereenkomst doet immers een gezagsverhouding ontstaan tussen A en B, die zich niet laat verenigen met de bepalingen van de aanvullende overeenkomst, die het ondernemersrisico, de winstverdeling en daarmee de zeggenschap in de onderneming gelijkelijk legt bij B en de cliënt van mr. X. Waar aangenomen mag worden dat de in de aanvullende overeenkomst vastgelegde bepalingen voor A van groter belang waren dan die, welke in de arbeidsovereenkomst zijn opgenomen dient te gelden dat de arbeidsovereenkomst eigenlijk niet heeft bestaan en slechts ten doel had af te schermen dat A in strijd met het concurrentiebeding handelde.

De stelling van mr. X, dat er 'uitvoering is gegeven aan de arbeidsovereenkomst' dient te worden gepasseerd in het licht van de aanvullende overeenkomst en de verklaringen die in het voorlopig getuigenverhoor zijn afgelegd door B:

'Ik neem aan dat A ... [de door de onderneming gesloten bedrijfsmiddelenkredietovereenkomst] mede namens [de onderneming] ondertekend heeft omdat de kredietverstrekker dat wilde.'

en

'De overeenkomst [over de aanschaf van bedrijfsmiddelen] die door [de onderneming] met kredietverstrekker is gesloten, is door A mede ondertekend.'

en

'Je kunt zeggen dat A gedurende zijn betrokkenheid bij [de onderneming] een sturende rol had in de leiding van [de onderneming]'

en door bedrijfsadviseur N:

'In het overleg dat ik met B en A heb gevoerd speelden zij allebei eenzelfde rol. Voor hen was het belangrijk dat zij binnen [de onderneming] een gelijkwaardige positie bekleedden.'

en

'Als dat non-concurrentiebeding er niet was geweest, was gekozen voor de oprichting van een vennootschap onder firma omdat de inhoud van de tussen B en A gemaakte afspraken feitelijk met die rechtsvorm overeenstemde.'

en

'De leiding over de eenmanszaak was een gezamenlijke aangelegenheid van B en A'.

Naar het oordeel van het hof is sprake van een schijnconstructie die uitsluitend ten doel had om de zeggenschap van A in de onderneming verborgen te houden, hetgeen mr. X, die zowel de arbeidsovereenkomst als de aanvullende overeenkomst opstelde, wist of moet hebben geweten. Dit blijkt ook uit de hoogte van de boete (f 50.000 per overtreding) die in de door hem ontworpen aanvullende overeenkomst is gesteld op schending van de in die overeenkomst vastgelegde geheimhoudingsplicht. Het meewerken aan en het vastleggen van die schijnconstructie moet gezien

Disciplinaire beslissingen

worden als deel uitmakend van het advies waarvoor zijn cliënt zich tot hem wendde. Klager werd door de schijnconstructie rechtstreeks in zijn belang geschaad. Hij kon daardoor immers naleving van het concurrentiebeding niet afdwingen.

Klagers grief slaagt derhalve, hetgeen ertoe leidt dat klachtonderdeel a alsnog gegrond wordt bevonden.

Uit hetgeen het hof met betrekking tot onderdeel a heeft overwogen volgt dat het hof zich verenigt met de overwegingen ten aanzien van klachtonderdeel b zodat de daartegen gerichtte grief van mr. X faalt.

Beslissing

- het hof vernietigt de beslissing van de Raad van Discipline voor wat betreft klachtonderdeel a en verklaart dit klachtonderdeel gegrond;
- bekrachtigt de beslissing voor het overige.

DECLARATIE HOEFT NIET GESPECIFICEERD TE WORDEN

Hof van Discipline, 28 november 2005, nr. 4279

(mrs. Zwitser-Schouten, Heidinga, Marres, De Ruuk en Poelmann)

Raad van Discipline Leeuwarden, 2 februari 2005

(mrs. Van Riessen, Van Hartingsveld, Hemmes, Van der Kwaak-Wamelink en Verlinden-Masson)

De advocaat die van een incassobureau een opdracht ontvangt en conform afspraak aan dit incassobureau declareert, behoeft zijn declaraties niet (nader) te specificeren op verzoek van de opdrachtgever van het incassobureau.

- *Advocatenwet artikel 46 (1.4.3.1 De zorg voor de cliënt: financiële verhouding)*
- *Gedragsregel 25, lid 4*

Feiten

Klager laat zijn vordering op A incasseren door de vennootschap B die op haar beurt mr. X inschakelt. Mr. X declareert aan B. Zij rekent met klager af, waarbij over die afrekening een geschil ontstaat tussen klager en B. In dat kader verlangt klager van mr. X dat deze zijn declaratie aan B nader specificeert. Mr. X weigert dat, stellende dat niet klager maar B zijn opdrachtgever is en dat hij bovendien met B een afspraak heeft gemaakt over de hoogte van zijn honorarium, zodat hij niet gehouden is het door hem in rekening gebrachte bedrag ten genoegen van klager nader te specificeren.

Klacht

Klager klaagt erover dat mr. X als zijn advocaat geweigerd heeft zijn declaratie aan de vennootschap B (voldoende) te specificeren.

Overwegingen van de raad

Mr. X heeft onweersproken gesteld dat hij van B opdracht heeft gekregen klagers vordering gerechtelijk te innen en dat hij met B heeft afgesproken het honorarium aan de hand van het liquidatietarief te berekenen. Hieruit leidt de raad af dat er geen sprake is van een financiële relatie

tussen klager en mr. X zodat de door mr. X in opdracht van B verrichte werkzaamheden buiten klager om financieel om konden worden afgewikkeld. Gelet op het vorenstaande behoeft mr. X (daarnaast) geen (deugdelijke) specificatie van zijn declaratie aan klager te verstrekken: B was immers in financieel opzicht de opdrachtgever van mr. X. Ook om een andere reden hoefde mr. X de door hem aan de zaak bestede uren niet nader – aan klager – te specificeren, zoals door deze verzocht: het honorarium was gebaseerd op forfaitaire bedragen, zodat het aantal bestede uren er niet toe doet.

De raad verklaart de klacht ongegrond.

Overwegingen van het hof

Het hof volstaat met de constatering dat het onderzoek in hoger beroep niet heeft geleid tot de vaststelling van andere feiten dan wel tot andere beschouwingen en gevolgtrekkingen dan die vervat in de beslissing van de raad, waarmee het hof zich verenigt.

Volgt

Bekrachtiging.

BRIEF VAN CLIENT ALS CONFRATERNELE BRIEF

Hof van Discipline, 28 november 2005, nr. 4343

(mrs. Peeperkorn, Van Voorst van Beest, Sterk, Schokkenbroek en Creutzberg)

Raad van Discipline, 's-Gravenhage, 18 april 2005

(mrs. Van Boven, Van den Dries, Meerman, Merens en Wiersma)

Een brief van een cliënt die door een advocaat wordt bijgestaan rechtstreeks aan de advocaat van de wederpartij met daarin een antwoord op een schikkingsvoorstel van die advocaat geldt als geschreven te zijn in het kader van schikkingsonderhandelingen en dient te worden beschermd door het aan Gedragsregel 13 ten grondslag liggende beginsel, dat omtrent de inhoud van tussen advocaten gevoerde schikkingsonderhandelingen aan de rechter niets mag worden medegedeeld zonder toestemming van de advocaat van de wederpartij.

- *Advocatenwet artikel 46 (3.4) Jegens tegenpartij in acht te nemen zorg; 5.1 Regels die betrekking hebben op de juridische strijd*
- *Artikel 4.2 Gedragscode van Advocaten van de Europese Unie*
- *Gedragsregels 5, 13 en 18*

Feiten

Mr. X en mr. Y hebben hun wederzijdse cliënten bijgestaan in een huurrechtprocedure. In die procedure heeft een comparitie van partijen plaatsgehadt naar aanleiding waarvan schikkingsonderhandelingen zijn gestart. Schriftelijk heeft mr. X aan mr. Y een voorstel tot het treffen van een minnelijke regeling gedaan. Als antwoord heeft de cliënt van mr. Y naar aanleiding van het voorstel van de kant van mr. X, mr. X rechtstreeks een schriftelijke reactie toegezonden. Bij fax van de volgende dag heeft mr. Y mr. X onder meer geschreven: 'Ik nam kennis van het feit dat cliënt u rechtstreeks heeft geschreven (...). U dient die brief te beschouwen als een confraternele brief die niet zonder toestemming deel mag uitmaken van de processtukken'.

Mr. X heeft mr. Y daarop per fax laten weten: 'In aansluiting op uw

faxbericht van hedenmiddag bericht ik u dat ik de brief van (...) die ik rechtstreeks van uw cliënt mocht ontvangen, niet beschouw als een confraternele brief'.

Mr. X heeft de betreffende brief vervolgens in de procedure overgelegd.

Klacht

Mr. Y verwijt mr. X dat deze een brief van de cliënt van mr. Y in de procedure tussen de wederzijdse cliënten in het geding heeft gebracht en deze brief niet heeft aangemerkt als onderdeel uitmakend van tussen de raadsliden van partijen gevoerde schikkingsonderhandelingen, zoals hij wel had dienen te doen. Daarenboven heeft mr. X Gedragsregel 18 overschreden door niet direct na ontvangst van de brief van de cliënt van mr. Y, mr. Y hiervan op de hoogte te stellen en deze brief ten processe over te leggen.

Overwegingen van de raad

Uit het verhandelde ter zitting en de dossierstukken is de raad gebleken dat partijen in het kader van de gehouden comparitie van partijen overleg hebben gevoerd over een te treffen minnelijke regeling en daarbij hebben afgesproken dat, aangezien op dat moment niet tot overeenstemming kon worden gekomen, mr. X zou reageren op het voorstel van de cliënt van mr. Y. In zijn reactie gericht aan mr. Y heeft mr. X een tegenvoorstel gedaan aan mr. Y. Gelet op deze voorgeschiedenis oordeelt de raad dat het in de lijn der verwachtingen lag dat mr. Y zelf en niet zijn cliënt zou reageren op het tegenvoorstel van de kant van mr. X. Als mr. X deze verwachting zelf al niet zou hebben gehad, dan had hij dit moeten begrijpen uit de fax van mr. Y aan mr. X waarbij mr. Y mr. X erop gewezen heeft dat de brief rechtstreeks verzonden door zijn cliënt aan mr. X verondersteld moest worden deel uit te maken van schikkingsonderhandelingen.

Anders dan mr. X oordeelt de raad dat Gedragsregel 18, lid 1 tevens ziet op de situatie waarbij de door een advocaat bijgestane partij zelf bij brief contact opneemt met de advocaat van de andere partij. Zoals een advocaat dient te handelen indien de wederpartij telefonisch contact met hem opneemt, dient hij ook bij schriftelijk contact opnemen zich direct met de advocaat van de wederpartij te verstaan. Hoewel de raad mr. X

kan volgen indien hij stelt dat het in het belang van zijn cliënt was dat hij de brief van de cliënt van mr. Y in het geding zou brengen, is de raad van oordeel dat in dit geval Gedragsregel 18 prevaleert boven Gedragsregel 5. Het had op de weg van mr. X gelegen om ofwel zelf, mede gelet op Gedragsregel 18, omtrent de brief met mr. Y contact op te nemen ofwel, gelet op het kort daarop volgend faxbericht van mr. Y, aan het verzoek van mr. Y gevolg te geven om de brief als confraternele correspondentie aan te merken.

Volgt

Verklaart de klacht gegrond zonder oplegging van maatregel.

Overwegingen hof

Door rechtstreeks en op korte termijn te antwoorden op het voorstel tot een minnelijke regeling, vervat in de brief van mr. X aan mr. Y, heeft de cliënt van mr. Y zich gemengd in de tussen de beide advocaten aangevangen schikkingsonderhandelingen. Daarom heeft in dit geval ook deze brief te gelden als geschreven in het kader van die schikkingsonderhandelingen. De cliënt hoort hier, evenzeer als wanneer de brief door zijn advocaat zou zijn geschreven, te worden beschermd door het aan Gedragsregel 13 ten grondslag liggende beginsel. Die uitleg is naar het oordeel van het hof bovendien in overeenstemming met het bepaalde in artikel 4.2, laatste volzin, van de Gedragscode voor Advocaten van de Europese Unie, ook al is die regel niet zonder meer verbindend voor advocaten in Nederland. De brief had derhalve niet zonder toestemming van mr. Y in het geding mogen worden gebracht. Het feit dat de cliënt van mr. X bij overlegging van die brief aan de rechter mogelijk belang had doet daar niet aan af, nu het schikkingsonderhandelingen betrof.

Uit Gedragsregel 18 vloeit, voor zover in de onderhavige zaak van belang, met name voort dat een advocaat de ontvangst van een brief van de wederpartij zelf dient te melden aan de advocaat van die wederpartij. In dit geval was zulks niet meer nodig omdat uit het faxbericht van mr. Y aan mr. X bekend werd dat mr. Y, als advocaat van de wederpartij, reeds op de hoogte was van de door zijn cliënt aan mr. X geschreven brief.

Volgt

Bekrachtigt de beslissing van de raad.

(advertentie)

FIF 33

RECHERCHE- EN INFORMATIEBUREAU
Voor bedrijven, particulieren en advocatuur

- Onrechtmatig ziekteverzuim
- Alimentatiezaken
- Controle werkzaamheden
- Handelsinformatie
- Fraude / Bedrijfsdiefstal
- Privé-onderzoeken

010 - 477 33 22 www.fif33.nl
Goedgekeurd door Min. van Justitie POB 238
Heemraadssingel 186 • 3021 DM Rotterdam
Fax: 010 - 477 08 30 • e-mail: info@fif33.nl

RECHTSORDE®

SCHIEPT ORDE IN RECHTSINFORMATIE

Nieuw
www.rechtsorde.nl
één betrouwbare bron, alle rechtsinformatie,
verrassend aantrekkelijk geprijsd

- Alle Nederlandse wet- en regelgeving, zowel centraal als decentraal
- Jurisprudentie, officiële publicaties en CAO's
- EU-recht en internationaal recht
- Dagelijks geactualiseerd
- Overzichtelijk geordend en alle verwante documenten onderling gekoppeld onder toezicht van juridisch deskundigen
- Razendsnel zoekresultaat
- Bijzonder attractief geprijsd

Gefundeerd op meer dan 17 jaar ervaring met elektronische juridische publicaties.

Rechtsorde b.v., tel. 073 52 860 52, e-mail: contact@rechtsorde.nl

Meld u aan voor
1 maand gratis
proefabonnement

